

Warszawa, 16 czerwca 2021 r.

Koleżanki i Koledzy! Represjonowani!

W kolejną miesięcznicę uchwalenia ustawy represyjnej otrzymaliśmy od Trybunału Konstytucyjnego Julii Przyłębskiej „prezent”.

Grupa nazywająca się Trybunałem Konstytucyjnym wydała „wyrok” w sprawie P 10/20. Jest to sprawa jednostkowa, dotycząca wysokości policyjnej renty inwalidzkiej konkretnego funkcjonariusza. Pytanie zadał Sąd Okręgowy w Krakowie.

TK Przyłębskiej orzekł w tej jednostkowej sprawie, że „art. 22a ust. 2 ustawy z o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy jest zgodny z art. 2 oraz z art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

● **Art. 22a ust 2 ustawy zaopatrzeniowej brzmi:**

„W przypadku osoby, która pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b, i została zwolniona ze służby przed dniem 1 sierpnia 1990 r. rentę inwalidzką wypłaca się w kwocie minimalnej według orzeczonej grupy inwalidzkiej.”

● **Art. 2 Konstytucji RP brzmi:**

„Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.”

● **Art. 67 ust 1 Konstytucji RP brzmi:**

„Obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa.”

● **Art. 31 ust. 3 Konstytucji RP brzmi:**

„Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.”

Pozostawiam Waszej ocenie to, jak osoby z prawniczym wykształceniem mogły podpisać się pod tak kuriozalnym wyrokiem. Przecież nawet laik widzi, że kwestionowany zapis ustawy represyjnej jest jawnie sprzeczny z przywołanymi artykułami Konstytucji. Warto zaznaczyć, że **zdanie odrębne** (votum separatum) do tego wyroku złożyli dwaj sędziowie: **Leon Kieres i Piotr Pszczółkowski**.

Jednocześnie chcę Wam przypomnieć, że główna sprawa dotycząca emerytur mundurowych (P 4/18) została po raz kolejny zdjęta z wokandy i nadal czeka na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego Julii Przyłębskiej. Oczywiście wiemy, że również i w tej sprawie należy się spodziewać niekorzystnego rozstrzygnięcia.

Jednak nawet gdy tak się stanie, to sędziowie szanujący porządek prawny, będą z całą pewnością sprawy emerytów mundurowych rozstrzygać zgodnie z uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, która zapadła 16 września 2020 roku.

Główne postanowienia tej uchwały to:

- ✓ Przy obniżaniu świadczeń emerytalno-rentowych oficerów służb PRL trzeba oceniać ich indywidualne czyny,
- ✓ Sama przynależność formalna do służb wymienionych w tzw. ustawie dezubekizacyjnej do tego nie wystarczy.

Więcej informacji znajdziecie już wkrótce na stronie Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych, której niezawodny Zespół Prawny już pracuje nad szczegółowymi analizami prawnymi wyroku TK Julii Przyłębskiej.

Mam nadzieję, że ten kuriozalny i jednostkowy „wyrok” nie wpłynie na niezawisłe sądy, które będą nadal zgodnie z Konstytucją, uchwałą SN i zwykłym ludzkim poczuciem sprawiedliwości, wydawać wyroki na korzyść poszkodowanych ustawą represyjną.

Tego Wam i sobie życzę.
Andrzej Rozenek /-/